

Resnično, povem vam, da pojdejo cestnarji in nečistnice v Božje kraljestvo prej ko vi. (Mt 21, 30)

DRVAR IN NJEGOVA ŽENA

Na robu gozda sta v majhni, a lepi kočici živelata drvar in njegova žena. Mož je od jutra do večera napravljaval drva, ki jih je nato vozil prodajat v bližnje mesto. Žena pa je po gozdu nabirala zelišča in borovnice, ki jih je nato ponujala po vasi. Čeprav skromno, sta živela v miru in zadovoljstvu. Tako je trajalo vse do dne, ko se je žena začela pritoževati.

Ni ji bilo všeč, da imata tako majhno hišo. Ni se ji zdelo pošteno, da morata za nekaj kovancev tako garati, medtem ko so sosedje v kratkem z lahkoto kupili nov voz in povečali že tako preveč veliko hišo. Jezila se je, da mora vedno jesti eno in isto hrano. Začela je verjeti, da je njena grda obleka razlog, da nekateri pri njej nočejo kupovati. Še celo na Adama in Evo se je spomnila. Vedno bolj je bila prepričana, da sta prav onadva kriva njenega nesrečnega življenja in revščine.

Pa je nekoč mimo njune kočice prijezdil kralj tiste dežele. Povabil ju je na svoj grad in jima obljubil, da se jima bo godilo tako dobro kot njemu. Drvar sprva ni hotel iti, saj je menil, da jima prav nič ne manjka. Na ženino prošnjo pa je kraljevo povabilo tudi sam sprejel.

Ko so prispeli v grad, jima je kralj dodelil najlepšo spalnico. Dobila sta polno omaro gosposkih oblačil. Za njuno udobje in dobro počutje pa so skrbeli številni služabniki. Ko sta zvečer sedla k bogato obloženi mizi, jima je kralj povedal, da imata na voljo sedem jedi. Lahko si jih privoščita kolikor želita. Jed, ki je stala v pokriti zlati posodi na sredini mize, pa je bila le za okras. Kralj jima je zapovedal, da se posode ne smeta niti dotakniti, sicer bo konec njunega gosposkega življenja.

Po obilni večerji sta se odpravila k počitku v svoji novi postelji. Žena pa ni mogla zaspati. Ves čas je premišljevala, kaj neki se skriva v tisti zlati posodi in zakaj ne smeta niti pokrovke privzdigniti z

nje. Še ponoči ji posoda ni dala miru. Sanjalo se ji je, da se je pokrov kar sam dvignil, zadišalo je po najslajši pijači, ki si jo v tistih časih lahko dobil samo na porokah. Na dnu posode pa je ležal zlatnik. Na njem je pisalo, da bosta postala najbogatejša človeka na svetu, če bosta pila to pijačo. V tistem hipu se je žena prebudila, zbudila še moža in mu hitela pripovedovati o svojih sanjah.

Mož je popustil ženini radovednosti in tako sta sredi noči vstala ter se potihoma odpravila v jedilnico. Žena je čisto počasi privzdignila pokrov in pokukala v posodo. Vsa prestrašena se je umaknila, ko sta iz posode skočili dve majhni miški.

Tedaj pa so se v jedilnici prižgale luči. Mož in žena sta obstala sredi dvorane. Bilo ju je močno sram, saj sta vedela, da nista storila prav. Prosila sta kralja odpuščanja. Toda nič ni pomagalo: kralj se je od njiju poslovil in ju poslal nazaj v njun stari dom. *(Prirejeno po ljudski pravljici .)*

Si tudi ti kaj podoben tej ženi iz pravljice? Znaš biti zadovoljen s tem, kar imaš? Ali pa hrepeniš vedno po tistih stvareh, ki jih ne moreš dobiti? V zgodbi se sprva zdi, da je le žena kriva za nesrečni konec. Kaj pa mož, je on kaj storil, da bi stvari preprečil? Zakaj misliš da ne? Kako bi po tvojem morala ravnati mož ali žena, da bi se njuna zgodba končala srečno? Nihče od nas ne zmore narediti vsega dobro in prav. In to ve tudi Jezus. Zato želi priti k nam, v naš dom, v naše srce. On je kralj, ki odpušča vsakič, ko ga kaj polomimo. In nam pomaga najti poti, ki vodijo v svobodo in mir.

IZZIV ZA JUTRIŠNJI DAN: Ko se boš jutri s kom sprl, poskušaj biti prvi, ki boš začel graditi podrti most do drugega. Govori iz sebe: kaj TEBE moti, kaj TEBI ni všeč, predlagaj rešitev, ki se TEBI zdi dobra za oba.